

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 12. maijā *

Lieta T-198/01 R [III]

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenava [*Ilmenau*] (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja G. Šoe [*G. Schohe*] un K. Arholds [*C. Arhold*], vēlāk — K. Arholds un N. Vimmers [*N. Wimmer*], advokāti, kas norādījuši adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv V. Di Buči [*V. Di Bucci*] un F. Kreišics [*V. Kreuschitz*], pārstāvji, kas norādījuši adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

Schott Glas, Mainca (Vācija), ko pārstāv U. Soltēss [*U. Soltész*], advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — vācu.

par pieteikumu pagarināt termiņu, uz kuru aptur Komisijas 2001. gada 12. jūnija Lēmuma 2002/185/EK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (OV 2002, L 62, 30. lpp.), 2. panta piemērošanu un kas šajā lietā noteikts ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 4. aprīļa un 2003. gada 1. augusta rīkojumu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas priekšvēsture un process

- 1 2001. gada 12. jūnijā Komisija pieņēma Lēmumu 2002/185/EK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (OV 2002, L 62, 30. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”). Šajā lēmumā skaidri atsakoties pārbaudīt visu valsts atbalstu, kas piešķirts *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (turpmāk tekstā — “TGI” vai “prasītāja”) un kas, iespējams, varētu būt nesaderīgs ar kopējo tirgu, un kas ietilpst pasākumos, par kuriem Vācijas Federatīvā Republika paziņojusi 1998. gada 1. decembrī, Komisija pievērsa uzmanību vienam no šiem pasākumiem, proti, atbrīvojumam no maksājuma 4 miljonu Vācijas marku (DEM) apmērā (EUR 2045 168, turpmāk tekstā — “atbrīvojums no maksājuma”) no TGI iepirkuma cenas par labu *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* (turpmāk tekstā — “BvS”) atbilstoši 1994. gada 26. septembra līgumam [turpmāk tekstā — “Asset-deal 1” (līgums par aktīvu cesiju)].

- 2 Saskaņā ar Apstrīdēto lēmumu (1. pants), atbrīvojuma no maksājuma piešķiršana veido valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, ko nevar atļaut saskaņā ar EKL 87. panta 3. punktu. Tādējādi Apstrīdētais lēmums (2. pants) uzliek Vācijas Federatīvajai Republikai pienākumu pieprasīt [minētā atbalsta] atmaksāšanu.
- 3 Prasības pieteikumā, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2001. gada 28. augustā, prasītāja lūdza atcelt Apstrīdēto lēmumu.
- 4 2001. gada 17. septembra vēstulē Komisija noraidīja pieteikumu atlikt tās summas atgūšanu, kas atbilst atbrīvojumam no maksājuma, ko Vācijas valdība bija iesniegusi 2001. gada 23. augusta vēstulē.
- 5 2001. gada 2. oktobra vēstulē *BvS* nosūtīja prasītājai Komisijas 2001. gada 17. septembra vēstules kopiju un prasīja ne vēlāk kā 2001. gada 15. oktobrī atlidzināt DEM 4 830 481,10 (EUR 2 469 785,77), kas atbilst minētajam atbalstam ar procentu pieaugumu. *BvS*, ņemot vērā, ka prasītāja tai bija izteikusi savu nodomu vērsties Pirmās instances tiesā ar pieteikumu apturēt Apstrīdētā lēmuma piemērošanu, tāpat norādīja, ka, lai pārāgri neizlemtu šā pieteikuma iznākumu, tā nepieprasa atlidzināt attiecīgo atbalsta summu, līdz par to nebūs lēmis tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā.
- 6 Prasītāja atbilstoši EKL 242. un 243. pantam Pirmās instances tiesas kancelejā 2001. gada 15. oktobrī ar atsevišķu dokumentu iesniedza pieteikumu, kura pamatprasījums bija apturēt Apstrīdētā lēmuma 2. panta piemērošanu.

- 7 Pirmajā rīkojumā šajā lietā (T-198/01 R *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, *Recueil*, II-2153. lpp., turpmāk tekstā — “Sākotnējais rīkojums”), kas datēts ar 2002. gada 4. aprīli, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs rezolutīvās daļas 1. punktā noteica apturēt Apstrīdētā lēmuma 2. panta piemērošanu līdz 2003. gada 17. februārim (turpmāk tekstā — “sākotnējā apturēšana”). Minētās rezolutīvās daļas 2. punktā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs izvirzīja trīs nosacījumus, kas jāievēro Prasītājam, lai noteiktā apturēšana būtu spēkā.
- 8 Šīs lietas galvenie faktiskie apstākļi, kas radušies pirms pieteikuma iesniegšanas par pagaidu noregulējumu, ir izklāstīti Sākotnējā rīkojuma 7. līdz 21. punktā. Jāpiebilst, ka sīkāks Apstrīdētā lēmuma apskats ir ietverts tā paša rīkojuma 22. līdz 27. punktā. Pagaidu noregulējuma tiesvedība, kurā tiesnesis ir izdevis Sākotnējo rīkojumu, ir izklāstīta minētā rīkojuma 36. līdz 47. punktā. Sākotnējais rīkojums apelācijā ir apstiprināts ar Tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 18. oktobra rīkojumu [lietā] Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau* [C-232/02 P(R), *Recueil*, I-8977. lpp.].
- 9 Ar Pirmās instances tiesas piektās paplašinātās palātas priekšsēdētāja 2002. gada 15. maija rīkojumu uzņēmumam *Schott Glas* atļāva iestāties šajā pamata lietā, atbalstot atbildētājas iestādes prasījumus.
- 10 2002. gada 2. oktobrī, beidzoties vēl vienai formālai pārbaudes procedūrai, kas bija uzsākta ar 2001. gada 5. jūlija vēstuli atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam, Komisija pieņēma Lēmumu 2003/383/EK par valsts atbalstu C 44/01 (*ex NN 147/98*), ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi *TGI* (OV 2003, L 140, 30. lpp., turpmāk tekstā — “Otrais lēmums”). Otrajā lēmumā Komisija, no vienas puses, atzina, ka Vācijas Federatīvā Republika ir piešķirusi prasītājam valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, ieskaitot novācību par bankas garantiju attiecībā uz pirkuma cenas atlikumu, kas noteikts *Asset deal 1*, kā arī aizdevumu no *Thüringer Aufbaubank* (turpmāk tekstā — “TAB”) DEM 2 000 000 (EUR 1 015 677) apmērā un, no otras puses, uzlika Vācijas Federatīvajai Republikai pienākumu nekavējoties atgūt no prasītājas šī atbalsta summu.

- 11 Prasības pieteikumā, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 18. decembrī, prasītāja lūdza atcelt Otro lēmumu, kas bija reģistrēts ar numuru T-378/02. Turklāt dokumentā, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 14. februārī, *TGI* lūdza apturēt Otrā lēmuma 2. panta piemērošanu. Rīkojumā, kas šajā lietā (T-378/02 R *Technische Glaswerke Ilmenau/Komisija, Recueil*, II-2921. lpp.) izdots 2003. gada 1. augustā, tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā apturēja Otrā lēmuma 2. panta piemērošanu līdz 2003. gada 31. oktobrim. Uz minēto apturēšanu attiecas četri nosacījumi.
- 12 Vienlaikus prasītāja, uzskatot, ka ir izpildījusi visus pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Sākotnējā rīkojuma rezolutīvās daļas 2. punktu, dokumentā, kurš Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam iesniegts 2003. gada 17. februārī, lūdza sākotnējās apturēšanas pagarinājumu līdz brīdim, kad Pirmās instances tiesa būs pieņēmusi galīgo lēmumu attiecībā uz pamata prasību.
- 13 Rīkojumā, kas šajā lietā (T-198/01 R [II] *Technische Glaswerke Ilmenau/Komisija, Recueil*, II-2895. lpp., turpmāk tekstā — “Otrais rīkojums”) pieņemts 2003. gada 1. augustā, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs deva rīkojumu apturēt Apstrīdētā lēmuma 2. panta piemērošanu līdz 2004. gada 17. februārim un uz šo apturēšanu attiecināja trīs nosacījumus:
 - pirmkārt, prasītājai jāievēro četri nosacījumi, kas paredzēti 2003. gada 1. augusta rīkojuma [lietā] *Technische Glaswerke Ilmenau/Komisija* (T-378/02 R) rezolutīvās daļas 2. punktā (turpmāk tekstā — “pirmais nosacījums”);
 - otrkārt, prasītājai ne vēlāk kā līdz 2003. gada 31. decembrim papildus jāatlīdzina *BvS* EUR 256 000 un vienu nedēļu pēc minētās atlīdzināšanas, bet ne vēlāk kā

2004. gada 7. janvārī, jāiesniedz Pirmās instances tiesas kancelejā un Komisijā dokuments, kas apliecina minēto atlīdzināšanu (turpmāk tekstā — “otrais nosacījums”);

- treškārt, prasītājam ne vēlāk kā līdz 2004. gada 6. februārim jāiesniedz Pirmās instances tiesas kancelejā un Komisijā sīks eksperta-grāmatveža ziņojums par [prasītājas] finanšu stāvokli 2003. gada 31. decembrī un jo īpaši par papildu summu, kas tai jāsamaksā ne vēlāk kā līdz 2004. gada 30. jūnijam gadījumā, ja pēdējā minētajā datumā pamata lietā nav taisīts spriedums (turpmāk tekstā — “trešais nosacījums”).

14 Attiecībā uz pirmo nosacījumu 2003. gada 15. septembra vēstulē, kas reģistrēta Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 18. septembrī, prasītāja nosūtīja apliecināšu dokumentu no *TAB*, kurā norādīts, ka tā parādu ir nomaksājusi. Turklāt 2003. gada 16. oktobra vēstulē, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēta nākošajā dienā, prasītāja nosūtīja dokumentus, kuri, no vienas puses, apliecina, ka pirmā ranga pamatgarantija *TAB* labā attiecībā uz ceturto krāsni ir dzēsta un parakstīta *BvS* labā, lai nodrošinātu tai tiesības saņemt atpakaļ *Asset deal 1* [noteiktās] pārdošanas cenas atlikumu, un, no otras puses, apliecina, ka 1998. gada 3. martā [*Geiß*] *TAB* parāda nomaksai *BvS* labā ir sniedzis nodrošinājumu, kas atbilst personiskam un solidāram nodrošinājumam, attiecībā uz *Asset deal 1* cenas atlikumu.

15 Attiecībā uz otro nosacījumu 2003. gada 22. decembra vēstulē, kas reģistrēta Pirmās instances tiesas kancelejā nākošajā dienā, prasītāja nosūtīja dokumentus, kuri apliecina, ka 2003. gada 16. decembrī tā bija pārskaitījusi *BvS* EUR 256 000.

- 16 Visbeidzot, attiecībā uz trešo nosacījumu vēstulē, kas reģistrēta Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 27. janvārī, prasītāja lūdza pārcelt termiņu, kad iesniedzams sīks eksperta-grāmatveža ziņojums par prasītājas finanšu stāvokli 2003. gada 31. decembrī, uz 2004. gada 13. februāri. 2004. gada 28. janvārī Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs šo lūgumu apmierināja.
- 17 2004. gada 12. februāra vēstulē, kas reģistrēta Pirmās instances tiesas kancelejā nākošajā dienā, *TGI* nosūtīja ziņojumu par prasītājas finanšu stāvokli 2003. gada 31. decembrī (turpmāk tekstā — "*Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinums"), ko izstrādājis *Pfizenmayer & Birkel* birojs un kas datēts ar 2004. gada 10. februāri. Vēstulē, kas kancelejā reģistrēta 2004. gada 17. februārī, prasītāja attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, iesniedza pieteikumu saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punktu, kurš paredz konfidencialu režīmu attiecībā uz daļu informācijas, kas ietverta [prasītājas] vēstulē un *Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinumā.
- 18 Prasītāja (atbilstoši faktiem, kas īsumā izklāstīti 14. līdz 17. punktā), uzskatot, ka ir izpildījusi visus pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Otrā rīkojuma rezolutīvās daļas 2. punktu, dokumentā, kas iesniegts 2004. gada 17. februārī, vērsās pie Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja ar pieteikumu pagarināt termiņu, uz kuru aptur Apstrīdētā lēmuma piemērošanu, līdz Pirmās instances tiesa būs pieņēmusi galīgo lēmumu attiecībā uz pamata prasību (turpmāk tekstā — "Pagarinājuma pieteikums").
- 19 *Schott Glas* un Komisija, attiecīgi, 2004. gada 27. februārī un 2004. gada 1. martā iesniedza piezīmes saistībā ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu.
- 20 Ar 2004. gada 3. marta rīkojumu, kas pieņemts saskaņā ar Reglamenta 105. panta 2. punkta otro daļu, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noteica pagaidu pagarinājumu termiņam, uz kuru aptur Apstrīdētā lēmuma piemērošanu, līdz brīdim, kad būs pieņemts lēmums attiecībā uz Pagarinājuma pieteikumu.

- 21 Pēc tiesneša uzaicinājuma pagaidu noregulējuma tiesvedībā prasītāja 2004. gada 24. martā iesniedza rakstveida apsvērumus par Komisijas piezīmēm, kas datētas ar 2004. gada 1. martu.
- 22 2004. gada 6. aprīlī Komisija iesniedza rakstveida apsvērumus par prasītājas apsvērumiem, kas datēti ar 2004. gada 24. martu. Savukārt *Schott Glas* apsvērumus neiesniedza.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Prasītājas prasījumi tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā ir šādi:
- apturēt Apstrīdētā lēmuma 2. panta piemērošanu līdz brīdim, kad par to pamata lietā būs pieņemts galīgais lēmums, vai pakārtoti — līdz 2004. gada 30. jūnijam;
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 24 Komisijas, ko atbalsta *Schott Glas*, prasījumi tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā ir šādi:
- noraidīt pieteikumu pagarināt termiņu, uz kuru aptur Apstrīdētā lēmuma piemērošanu,

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 25 Saskaņā ar EKL 242. pantu un 243. pantu, no vienas puses, kopā ar EKL 225. panta 1. punktu, no otras puses, ja Pirmās instances tiesa uzskata par vajadzīgu, tā var dot rīkojumu apturēt apstrīdētā akta piemērošanu vai noteikt vajadzīgos pagaidu pasākumus.
- 26 Reglamenta 104. panta 2. punkts paredz, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir jānorāda apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskie un tiesiskie pamati, kuri sākotnēji (*fumus boni juris*) šķietami pamato prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi tādā veidā, ka, tiklīdz kāda no tiem trūkst, pieteikums apturēt piemērošanu ir noraidāms (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) *SCK un FNK/Komisija*, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 8. decembra rīkojums lietā T-237/99 R *BP Nederland u. c./Komisija*, *Recueil*, II-3849. lpp., 34. punkts). Tāpat tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā vajadzības gadījumā ir jāizsver iesaistītās intereses (Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojums lietā C-445/00 R *Austrija/Padome*, *Recueil*, I-1461. lpp., 73. punkts, un Sākotnējā rīkojuma 50. punkts).
- 27 Tā kā lietas dalībnieku rakstveida apsvērumi ietver visas ziņas, kas vajadzīgas, lai pieņemtu lēmumu attiecībā uz pieteikumu par pagaidu pasākumiem, tad lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi nav jāuzklausā.

Par 2004. gada 17. februāra un 11. un 25. marta pieteikumiem par konfidencialu režīmu

- 28 Vēstulēs, kas registrētas Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 17. februārī un 11. un 25. martā, prasītāja attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, iesniedza pieteikumu saskaņā ar Reglamenta 116. panta 2. punktu, kurš paredz konfidencialu režīmu daļai informācijas, kas ietverta, attiecīgi, prasītājas pieteikumā par pagaidu noregulējumu, Komisijas 2004. gada 1. marta apsvērumos un pašas prasītājas apsvērumos, kas datēti ar 2004. gada 24. martu. Tāpat prasītāja iesniedza šo dokumentu versijā, kura nav konfidenciala. Pirmās instances tiesas kanceleja izsniedza personai, kas iestājusies lietā, šo versiju, kura nav konfidenciala; minētā persona par tām neizteica nevienu iebildumu vai apsvērumu.
- 29 Tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā uzskata — ņemot vērā to, ka persona, kas iestājusies lietā, nav iesniegusi nevienu apsvērumu, 2004. gada 17. februāra un 11. un 25. marta pieteikumus par konfidencialu režīmu var apmierināt, izņemot, ja tas attiecas uz summām, ko prasītāja jau ir atlīdzinājusi *BvS*, ievērojot Sākotnējo rīkojumu un Otro rīkojumu. Minētās summas ir vispārzināmas, jo abi minētie rīkojumi ir publicēti “Tiesas un Pirmās instances tiesas judikatūras krājumā” un/vai ievietoti iestādes interneta vietnē.

Par “fumus boni juris”

Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Pieteikumā par pagaidu noregulējumu prasītāja pēc būtības uzskata, ka attiecībā uz *fumus boni juris* nav nekāda pamata neievērot izvērtējumu, ko tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā veicis Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā.

- 31 Komisija savukārt uzskata, ka, izskatot Pagarinājuma pieteikumu, tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā nevar pamatoties uz *fumus boni juris* izvērtējumu, kas veikts Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā. Šis izvērtējums balstījās uz apsvērumu, saskaņā ar kuru pirmais un trešais pamats, ko izvirzīja prasītāja, nebija pilnīgi nemotivēti. No vienas puses, Tiesas priekšsēdētājs savā rīkojumā, kas izdots apelācijā par Sākotnējo rīkojumu (ši rīkojuma 8. punktā minētais rīkojums Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 76. punkts), nav ņēmis vērā to, kā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs ir izvērtējis trešo pamatu. No otras puses, attiecībā uz pirmo pamatu prasītāja pamata lietā izstrādāja "vienošanos par privatizācijas līgumiem (I līgums un II līgums) starp BvS un TGI". Šī vienošanās parādīja, ka BvS atteikšanās no iepirkuma cenas nebija saistīta ar privatizācijas līguma pielāgošanu viena būtiska līguma nosacījuma zuduma dēļ, bet tā bija jauns palīgīdzeklis, kā to visu laiku uztvērusi prasītāja.
- 32 2004. gada 24. marta apsvērumos prasītāja uz šiem argumentiem atbild, ka paziņojums Komisijai par kādu pasākumu nenozīmē tā atzišanu par valsts atbalstu.

Tiesneša izvērtējums pagaidu noregulējuma tiesvedībā

- 33 Sākotnējā rīkojumā tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā atzina, ka pirmo pamatu, ko prasītāja izvirzīja pamata prasībā, uzreiz nevar noraidīt (Sākotnējā rīkojuma 74. līdz 79. punkts). Šo vērtējumu apstiprināja arī Tiesas priekšsēdētājs šī rīkojuma 8. punktā minētajā rīkojumā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, (minētā rīkojuma 63. līdz 69. un 78. punkts), un pēc tam tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā to atkārtoja Otrajā rīkojumā (Otrā rīkojuma 42. un 43. punkts).

34 Tomēr Komisija apgalvo, ka attiecībā uz pirmo pamatu, ko izvirza prasītāja, tomēr trūkst nosacījuma par *fumus boni juris* sakarā ar dokumentiem, ko prasītāja saistībā ar pamata prasību iesniedza 2003. gada 12. septembrī pēc Pirmās instances tiesas aicinājuma, tas ir, pēc Otrā rīkojuma. Tādējādi ir jāizvērtē, vai, atbilstoši Komisijas apgalvojumam, izvērtējumu, ko attiecībā uz pirmo pamatu Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā veica tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā, nevar atkārtot šajā rīkojumā.

35 Šajā sakarā jāatgādina, ka izvērtējums, ko Sākotnējā rīkojumā veica tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā, galvenokārt balstās uz dažiem pagaidu izvērtējumiem attiecībā uz to, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā neapstrīdēja Tīringenē zemes saistību, kas varēja ietilpt apstiprinātā atbalsta sistēmā (Sākotnējā rīkojuma 75. līdz 78. punkts).

36 Komisija apgalvo — pamatojoties uz “vienošanos par privatizācijas līgumiem (I līgums un II līgums) starp *BvS* un *TGI*”, šķiet, ka attiecīgā atteikšanās no iepirkuma cenas nebija privatizācijas līguma pielāgošana viena būtiska līguma nosacījuma zuduma dēļ, bet tā bija jauns palīgīdzeklis, kā to visu laiku uztvērusi prasītāja. Komisija īpaši balstās uz šādi formulētu noteikumu:

“Puses apzinās, ka par atteikšanos no iepirkuma cenas 4 miljonu Vācijas marku apmērā, novāciju par garantiju pēdējās iepirkuma cenas daļai 1,8 miljonu Vācijas marku apmērā un *TAB* aizdevuma piešķiršanu 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir jāziņo Eiropas Komisijai. Attiecīgo procedūru *BvS* uzsāka 1998. gada 3. decembrī, attiecīgi piedaloties pusēm, un *BvS* uztraudzīs tās turpmāko norisi.”

- 37 Tomēr minētā noteikuma esamība nekādi neapstrīd apsvērumu, ko Sākotnējā rīkojuma 75. punktā izteicis tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā, saskaņā ar kuru Komisija Apstrīdētā lēmuma 82. punktā nav ņēmusi vērā minētās saistības pārtraukšanu un tās sekas un tādējādi acīmredzot nav apgalvojusi, ka minētā saistība pastāv.
- 38 Turklāt Komisijas paredzētais noteikums šajā posmā neizslēdz iespēju, ka prasītājas minētā saistība patiešām ir bijusi, un vēl jo vairāk neļauj par pilnīgi nepamatotu uzskatīt prasītājas argumentu, ka apstrīdētais atbalsts nav jauns atbalsts. Patiesībā apstāklis, ka minētais noteikuma formulējums neietver precīzas norādes uz saistībām, nav pietiekams [pamatojums], lai pierādītu, ka par minēto saistību nav notikusi vienošanās citur. Attiecīgā gadījumā šis faktoloģiskais jautājums tiks risināts pēc būtības.
- 39 Šajā posmā attiecībā uz ziņām, kas izklāstītas tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā, Komisijas izteiktie argumenti neļauj grozīt izvērtējumu attiecībā uz pirmo pamatu, kas veikts Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā. Tāpēc [pirmo pamatu] joprojām nevar uzskatīt par acīmredzami nepamatotu. Lai gan tādējādi ir jāizsaka viedoklis par pārējiem pamata prasībā izvirzītajiem pamatiem, nosacījums par *fumus boni juris* ir ievērots.

Par steidzamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 40 Pieteikumā par pagaidu noregulējumu un 2004. gada 24. marta apsvērumos prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz steidzamību, ar kādu nosakāmi pagaidu pasākumi, šajā lietā

iepriekš izvirzītie argumenti paliek spēkā. Kā izriet no *Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinuma, neraugoties uz *TGI* finanšu stāvokļa pozitīvo attīstību, kur apgrozījums 2003. gadā ir pieaudzis par [...] ¹ %, ir jākonstatē — ja *TGI* atmaksātu apstrīdēto atbalstu, tā bankrotētu. *TGI* piebilst, ka, ņemot vērā, no vienas puses, paredzēto aizdevuma atmaksāšanu *TAB* un īpašu maksājumu *BvS* labā, kas prasīts Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā, un, no otras puses, [ASV] dolāra kursa straujo kritumu, tās rīcībā 2003. gada 31. decembrī esošās rezerves bija gandrīz pilnīgi izlietotas.

- 41 Komisija savukārt savos rakstveida paskaidrojumos norādīja vairākus punktus, lai pierādītu, ka prasītājas finanšu stāvoklis ir ļoti smags un ka tādēļ tā jebkurā gadījumā bankrotētu.
- 42 Pirmkārt, Komisija konstatē, ka, saskaņā ar *Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinumu, paši uzņēmuma naudas līdzekļi ir tik kritiskā un smagā stāvoklī, ka uzņēmums pat nespētu no jauna samaksāt summu, kas iepriekš maksāta, izpildot nosacījumus, kuri paredzēti Sākotnējā rīkojumā un Otrajā rīkojumā.
- 43 Otrkārt, *Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinumā nekonstatēja, ka vajadzīgie līdzekļi nāktu no ieguldījumiem, kurus, kā ziņo prasītāja, kopš tā brīža nav iespējams nošķirt.
- 44 Treškārt, *Pfizenmayer 6* ekspertīzes atzinumā, no vienas puses, uzskatīja par nereālu, ka prasītājas piegādātāji varētu tai piešķirt samaksas termiņus, un, no otras puses, nenorādīja iemeslus, kuru dēļ prasītāja spētu pārvarēt [ASV] dolāra kritumu, kas izraisīja prasītājas grūtības.

1 — Konfidencialie dati nav norādīti.

- 45 Komisija turklāt uzskata, ka šīs pašas ziņas liecina, ka Ficenmeijera [*Pfizenmayer*] kungu nevar uzskatīt par objektīvu un neatkarīgu ekspertu.
- 46 *Schott Glas* savos apsvērumos pēc būtības uzskata, ka prasītājas spēja darboties vēl nekad nav bijusi tik apšaubāma.

Tiesneša izvērtējums pagaidu noregulējuma tiesvedībā

- 47 Vispirms ir jāatkārto apsvērumi, kas izklāstīti Sākotnējā rīkojuma 96. līdz 99. punktā.
- 48 Turklāt ir jāatzīst, ka, saskaņā ar *Pfizenmayer* 6 ekspertīzes atzinumu, lai arī prasītājas smagais finanšu stāvoklis saglabājas, prasītāja tomēr mēģina to uzlabot.
- 49 Tādējādi šķiet, ka, pirmkārt, pat ja *TGI* stāvoklis saglabājas saspringts un nedrošs, īpaši ņemot vērā pieejamo resursu samazināšanos, vienalga nav iespējams pietiekami ticami apliecināt, ka tā jebkurā gadījumā var bankrotēt pirms sprieduma pasludināšanas pamata lietā. Konkrēti, šķiet, ka tās apgrozījums 2003. gadā ir palielinājies un ka tai pieejamo naudas līdzekļu apjomam, kas joprojām ir pozitīvs, no šā brīža līdz 2004. gada 30. jūnijam vajadzētu nedaudz palielināties. Tā kā tiesas sēde pamata lietā notika 2003. gada 11. decembrī, sprieduma pasludināšana pēc būtības ir gaidāma ļoti drīz. Tādēļ ir maz ticams, ka tik īsā laika posmā prasītājas stāvoklis varētu tiktāl pasliktināties, ka tā [būtu] jāpasludina par maksātnespējīgu.

- 50 Otrkārt, no *Pfizenmayer* 6 ekspertīzes atzinuma izriet, ka gadījumā, ja prasītājam būtu jāsamaksā *BvS* pieprasītās un tam vēl neatmaksātās summas, tad prasītājas finanšu stāvoklis uzreiz varētu tiktāl pasliktināties, ka padarītu to maksātnespējīgu.
- 51 Konkrēti, no *Pfizenmayer* 6 ekspertīzes atzinuma izriet, ka prasītājam pieejamie resursi 2003. gada 31. decembrī bija EUR [...] un ka *TGI* pieejamo īstermiņa skaidras naudas rezervju apjoms, pat ja to nevar izvērtēt un noteikt precīzi, neraugoties uz to, ka tas bija pozitīvs, kopumā [tomēr] bija nestabils. Naudas līdzekļi, kas paredzēti 2004. gada 30. jūnijā un kas atbilst EUR [...], vienalga ir nestabili. Visbeidzot, šķiet, ka maksātnespējas risks varētu iestāties pat tādā gadījumā, ja *TGI* neskartu dažus būtiskus ieguldījumus un jo īpaši ceturtais krāsns atjaunošanu.
- 52 Visbeidzot, tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā uzskata, ka Komisijas apgalvojumi, saskaņā ar kuriem *Pfizenmayer* 6 ekspertīzes atzinumam trūkst objektivitātes un precizitātes, daļēji ir saistīti ar minētās ekspertīzes subjektīvu vai nepamatotu skaidrojumu un jebkurā gadījumā nav pietiekami, lai ietekmētu šā rīkojuma 48. līdz 51. punktā izklāstītā secinājuma ticamību.
- 53 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja varēja ar pietiekamu juridisku pamatojumu pierādīt, ka, no vienas puses, tā ekonomiski noturēsies vismaz līdz spriedumam pamata lietā un ka, no otras puses, Apstrīdētā lēmuma tūlītēja izpilde drīzumā vai pat uzreiz apdraudētu tās pastāvēšanu.
- 54 Tātad nosacījums par steidzamību šajā gadījumā ir izpildīts. Tādējādi ir jāizsver visas attiecīgās intereses.

Par interešu izsvēršanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 55 Pieteikumā par pagaidu noregulējumu un 2004. gada 24. marta apsvērumos prasītāja izvirza tās pašas intereses, ko pirmajā pieteikumā par pagaidu noregulējumu (Sākotnējā rīkojuma 110. un 111. punkts). Tā uzsver, ka ir vēl divi apstākļi par labu termiņa pagarinājumam, uz kuru aptur Apstrīdētā lēmuma piemērošanu bez īpašiem nosacījumiem.
- 56 Pirmkārt, tā kā tiesas sēde pamata lietā notika 2003. gada 11. decembrī, apturēšana tiktu pagarināta uz īsu laiku. Otrkārt, īpašie maksājumi, kas jāveic, lai izpildītu nosacījumus, ko izvirzījis Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, liegtu prasītājam iespēju izveidot rezerves. Ņemot vērā nepieciešamību atjaunot ceturto krāsni, prasītāja vairs nespētu veikt papildu maksājumu.
- 57 Komisija savās piezīmēs pauž uzskatu, ka šīs lietas stāvoklis nekādi nemaina ļoti specifiskos izņēmuma apstākļus, pamatojoties uz kuriem var pieprasīt pagaidu pasākumu piešķiršanu.
- 58 Pirmkārt, kā konstatēts Apstrīdētajā lēmumā, tirgū, kurā darbojas prasītāja, ir desmit uzņēmumi, kas tādējādi var pretendēt uz apstrīdētajām summām. Papildus pieņem, ka attiecīgā atbalsta atmaksa nekādi nenostiprinātu *Schott Glas* dominējošo stāvokli; turklāt tas nav dominējošā stāvokli attiecīgajā tirgū.

- 59 Otrkārt, Komisija apstrīd izvērtējumu, ko tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā veicis Otrajā rīkojumā. Pirmkārt, Otrajā rīkojumā nav ievērots Sākotnējais rīkojums, norādot tikai to, ka *Schott Glas* bija daudz lielāks apgrozījums nekā prasītājam, savukārt Sākotnējais rīkojums, kā norāda Komisija, balstās uz *Schott Glas* dominējošā stāvokļa nostiprināšanos, kā šajā gadījumā tomēr nenotika. Otrkārt, Otrajā rīkojumā nebija izskaidrots, kādā ziņā *Schott Glas* apgrozījums veido atbilstošu kritēriju saistībā ar interešu izsvēršanu. Tiktāl, cik šis apgrozījums ir jāinterpretē tā, ka tas dod *Schott Glas* iespēju no mātes sabiedrības saņemt gandrīz neierobežotus līdzekļus iespējamo zaudējumu atlīdzināšanai, tiesneša viedoklis pagaidu noregulējuma tiesvedībā ir pretrunā judikatūrai (Tiesas 1991. gada 21. marta spriedumi lietā C-303/88 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-1433. lpp., 21. punkts, un lietā C-305/89 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-1603. lpp., 23. punkts).
- 60 Treškārt, Otrajā rīkojumā nebija ņemts vērā to astoņu *TGI* un *Schott Glas* konkurentu stāvoklis, kuri minēti Apstrīdētajā lēmumā.
- 61 Visbeidzot un ceturtkārt, Otrais rīkojums balstījās uz maldīgiem faktiskiem atzinumiem, saskaņā ar kuriem *Schott Glas* acīmredzot ir saņēmis ievērojamu atbalstu no Tīringenē zemes. Patiesībā lēmums, uz kuru balstījās Pirmās instances tiesa, attiecās uz uzņēmumu, kurš nav ne persona, kas iestājusies lietā, ne šīs personas mātes sabiedrība.

Tiesneša izvērtējums pagaidu noregulējuma tiesvedībā

- 62 Tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā, ņemot vērā atzinumus, kas izklāstīti Sākotnējā rīkojuma 115. līdz 117. punktā un Otrā rīkojuma 66. un 67. punktā,

uzskata, ka šajā lietā joprojām pastāv ļoti specifiski izņēmuma apstākļi, kas liecina par labu pagaidu pasākumu pagarināšanai.

63 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka apsvērumos par interešu izsvēršanu Komisija pēc būtības tikai kritizē izvērtējumu, ko tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā veicis Otrajā rīkojumā, par ko tā nav iesniegusi apelāciju, turklāt nav norādījusi apstākļu izmaiņas, kuru dēļ tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā minēto izvērtējumu vajadzētu grozīt.

64 Otrkārt, Komisijas argumenti jebkurā gadījumā neļauj nonākt pie secinājuma, kas jau izdarīts Sākotnējā rīkojuma 117. punktā un Otrā rīkojuma 67. punktā, saskaņā ar kuru, ņemot vērā šī gadījuma ļoti īpašos apstākļus un īpaši ļoti mazo apstrīdētā atbalsta summu attiecībā pret visu prasītājam piešķirtā atbalsta kopējo summu, nav reāli paredzēt, ka minētā atbalsta tūlītēja atmaksa ļautu atjaunot īpašo konkurences stāvokli, kāds pirms tam bija attiecīgajā (attiecīgajos) stikla tirgū (tirgos). Šie paši argumenti arī vairs neļauj apstrīdēt faktu, ka *Schott Glas* apgrozījums, kas ir daudz lielāks nekā prasītājas apgrozījums, novērstu to, ka *Schott Glas* tiek nodarīts būtisks kaitējums, ko izraisītu pagaidu pasākumu piešķiršana. Turklāt, kā jau secināts Otrā rīkojuma 67. punktā, jebkurā gadījumā ir ļoti maza iespēja, ka, ņemot vērā uzņēmuma finanšu stāvokli, *TGI* ar savu rīcību varētu radīt konkurences traucējumu, kas ietekmētu *Schott Glas* vai pārējos *TGI* konkurentus.

65 Visbeidzot un treškārt, šajā konkrētajā rīkojumā jāņem vērā fakts, ka spriedums tomēr tiks pasludināts drīz. Tādēļ, pat pieņemot, ka tas, ka Apstrīdētā lēmuma piemērošana tiks apturēta, ņemot vērā *TGI* palikšanu attiecīgajā (attiecīgajos) stikla tirgū (tirgos), varētu radīt konkurences traucējumus vai negatīvi ietekmēt citas iesaistītās intereses, šīs sekas tomēr būtu jūtamas ļoti īsu laika posmu.

- 66 No tā izriet, ka pagaidu pasākumu piešķiršana ļoti īpašos apstākļos šajā gadījumā ir pamatota un pienācīgi atbilst vajadzībai nodrošināt efektīvu pagaidu tiesisko aizsardzību. Turklāt, ņemot vērā ļoti tuvo datumu, kad tiks pasludināts spriedums pamata lietā, uz šo apturēšanu nav jāattiecina īpaši nosacījumi vai ilgums.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

- 1) **līdz sprieduma pasludināšanai pamata lietā aptur Komisijas 2001. gada 12. jūnija Lēmuma 2002/185/EK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH*, 2. panta piemērošanu;**
- 2) **par tiesāšanās izdevumiem, to skaitā par tās personas tiesāšanās izdevumiem, kura iestājusies lietā, nelemj.**

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 12. maijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

B. Vesterdorf